

er dybt begrundet i Sagens egen Natur og navnlig i dens nærværende Standpunkt. Den ærede Rigsdagsmand, som talte først (David), sammensattede to forskellige med denne Stat forbundne Lande og Handelen paa dem aldeles under det samme Synspunkt; men med Hensyn til det ene af dem er Sagen forlængst traadt ind paa et ganske andet Stadium og befinder sig baade med Hensyn til politiske Forhold og ogsaa med Hensyn til den Grad af Udvikling, hvori Handelen er, i et ganske andet Stadium end med Hensyn til den færøiske Handel, hvorom det egentlig er at vi her beskæftige os. Jeg troer derfor, at hvad man her kan sige, ogsaa med Rette bør indskrænke sig til denne Handel, og jeg har da allerede udtalt, at Regjeringen er beskæftiget og søger saameget som muligt at fremme de Foranstaltninger, der kunde træffes i den Anledning.

Me: Med Hensyn til en dissenterende Mening om den grønlandske Handel, der har været tilstede i Udvalget, kan jeg ikke undlade, siden det er berørt af den næstsidste ærede Taler (David) at bemærke, at den fra min Side ingenlunde har været rettet paa, at der ikke skulde tages noget som helst Hensyn til Befolkningen; men jeg har været og er endnu af den Mening, at man ikke skal lade dette Hensyn være altfor overveiende, thi det er det, jeg troer man i flere Retninger har gjort sig skyldig i med vor coloniale Politikk, og det er det, som maaskee ogsaa har gjort, at man er kommen saa meget saa Skridt fremad. Jeg mener netop, som den samme ærede Taler bemærkede, at man skulde træde i fremmede store Staters Fodspor og navnlig have den coloniale Politikk for Øie, som England stedse har fulgt, og som ikke har ladet sig formeget besnære af saadanne Hensyn, men som netop har søgt at fremme Frigivelse i Handel og Wandel, Frigivelse i den størst mulige Omraade i Bilandene som det Element, der har bragt sine velsgjørende Virkninger ind i de forskjelligste Forhold.

Bregendahl: Saa nødig jeg vilde forlænge Forhandlingerne efterat de have været saa længe, saa kan jeg dog ikke andet end bringe et andet Punkt under Omtale. Det er det

Punkt, som er opført paa Tabellen F under Nr. 6, som gaar ud paa at hele den Sætning, der findes paa Udfasts Pag. 54 skulde udgaae. Med Hensyn til Indholdet af denne Sætning, da har Udvalget i sin Betænkning været enig deri, men kun ikke fundet at det i Finantsloven var det passende Sted at udtale den Bemyndigelse, som her omhandles for Finantsministeren, og Udvalget har forudsat at der vilde komme et Forslag fra den ærede Minister selv. Det har derfor undret mig ikke endnu under Forhandlingerne at have hørt nogen Udtalelse af den ærede Minister i denne Henseende. Jeg troer en saadan Bemyndigelse er nødvendig for Ministeren, og at der navnlig er endeel Forordninger, som saaledes staae opførte mellem Statsactiverne, og som det, skjøndt det er smaa Forordninger, var Staten det bedst Ljenslige at stille sig af med, ved at eftergive dem. Jeg skal navnlig bringe een af disse Forordninger i Ministerens Grindring; det er en heel Deel af de Skatterestancer, som i enkelte Amtstue-Districter, idetmindste i eet, staae tilbage fra Aarene 1813 og 1814. Det hidrører fra den Forvirring og Forvikling, som da fandt Sted i Oppebørslerne paa det paagjældende Sted; det Amtstuedistrict, jeg sigter til, er Skanderborg Amtstuedistrict. Den ærede Minister vil vistnok erindre, at Statskassen har formeret sig i sin Tid en Fordring paa en stor Deel af Skatteyderne der i Amtet, hvoraf en stor Deel slet ikke have vidst, at de stode til Restance. Statskassen har først gjort denne Fordring gjældende i vedkommende Amtsforvalters Bo, fordi han havde forsonet at opkræve den i rette Tid og i al Fald ikke aflagt Rede og Rigtighed for de Skatter, som han havde opkrævet; men efterat han var død og Boet var fallit, har Statskassen til Bederlag for sin Fordring i Amtsforvalterens Bo ladet sig udlægge Amtsforvalterens personlige Fordring paa Skatteyderne, og derefter har den tidligere Regjering, navnlig under Rentekammerets Bestyrelse, fundet det passende og stemmende med Regjeringens Værdighed at sagsøge de senere Besiddere af de skattepligtige Eiendomme; ja skjøndt flere af disse Eiendomme vare komne i de nuværende Besidderes Hænder ved Kjøb paa Auctioner, som vare afholdte,